

SZILÁGY-SOMLYÓ

TÁRSADALMI HETILAP.

Megjelenik minden csütörtökön.

A lap szellemi részét illető levelek a szerkesztőséghez, pénz küldemények és hirdetések a kiadóhivatalhoz címezendők.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Bérmertetlen levelek csak ismert kéztől fogadottnak el.

Előfizetési díjak:

egész évre 4 frt, fél évre 2 frt; községi jegyzőknek és tanítóknak egész évre 3 frt.

Magán hirdetések díja:

Háromszor hasábozott garmond sorért 5 kr; bélyegdíj minden beiktatásért 30 kr.

Hivatalos hirdetések díja:

Egyszeri közlésért tekintet nélkül a szöveg nagyságára, bélyegdíjjal, nyugtábóllyeggel és támlappal együtt 3 frt.

Nyitási soronként 30 kr. többesbőri hirdetésnél kedvezmények nyújthatók.

A sz.-nagyfalusi patika.

Sz.-Somlyó, 1896. okt. 25.

Lapunk mult számában közöltük a városi képviselőtestület legközelebbi gyűlésének határozatát, mely szerint szemben a vármegyei közgyűlés határozatával feliratilag tiltakozó álláspontra helyezkedett a sz.-nagyfalusi gyógyszerészár ügyével.

Mult számunk egy nagyérdemű eseménynyel, a miniszterelnöknek, mint a szabadelvű párt jelöltjének itt létével oly részletesen foglalkozott, hogy minden más kérdés tárgyalására nem volt lapunknak elég tere.

Ezt a mulasztást akarjuk helyre hozni, amikor egy városunkat, s annak közegészségügyét oly közönséges érintő kérdésben, mint a minő a sz.-nyegre került patika ügy, mi is elmondjuk e helyen véleményünket.

Mi e kérdésnek eddig tulságos fontosságot nem tulajdonítottunk. Nem pedig azért, mert ily alkalmakkor, képviselőválasztások idejében — termékeny talaj van arra, hogy a vérmes remények felszínre hozzanak olyan kérdéseket, a melyeknek megvalósítása más időszakokban teljes lehetetlenségnek tűnnének föl. Ám e szappanbuborékszerű remények a mily gyorsan kerülnek felszínre, éppen oly váratlanul és eredménytelenül oszlanak el és merülnek feledésbe.

Laptársunk, a „Szilágy“ f. é. szept. 27-iki számában részletesen iparkodott kimutatni a vármegyei gyűlés előtt azt a visszás helyzetet, melyet a sz.-nagyfalusi gyógyszerészár felállítására teremtene ebben a kis kör-

ben, melyet eddig a sz.-somlyói járáskörnek neveztek.

Ugyanazok az érvek, — melyeknek ismétlésébe bocsátkozni feleslegesnek tartjuk, — hangzottak el a városi közgyűlésen több városi képviselő ajakáról, a mely érvek alapján ment aztán határozatba, hogy a város képviselőtestülete felemeli tiltakozó szavát a belügyi kormánynál, s megkéri a belügyminiszter urat, hogy ne engedje félre vezetni magát e kérdésben, ne engedje tönkre tenni a sz.-somlyói két gyógyszerészárat azért, hogy Szilágy-Nagyfaluban a körorvos mellé külön patikát is állítsanak föl.

Hová is jutnánk akkor, ha a vármegye eme kis községe, a mely Szilágy-Somlyótól egy jó séta, télen nyáron pompás szekér és gyaloguttal van összeköttetésben, külön gyógyszerészárt kapna csak azért, mert compossesorai révén szerencsés összeköttetésbe lépett az irányadó örökökkel? Ugyanily címen nemokára Ilosva, Samaság, Perecsen, Bagos és a többi apró falueska is kérhetne vásárfiában egy-egy patikát. És pedig több joggal mint Nagyfa, a melynek eddig is mintaszerűleg, szakértelemmel vezetett kézi gyógyszerészár volt, ezenkívül Szilágy-Somlyón és Széplakon — tehát két oldalú szomszédság jussán — juthatott és jut patikai szerekhez.

Mi is azon vagyunk, s készséggel ismerjük el, hogy a jogos igényeket közegészségügyi téren is teljesíteni kell, ha a közszükség szól e mellett. Bárcsak oly vagyoni és kulturális helyzete volna népünknek, hogy minden faluban külön orvos és külön patika volna létesíthető.

De ettől még kerek száz esztendő,

vagy talán még több idő választ el bennünket!

Ma még ott állunk, hogy a szegény paraszt ember csak a végső szükségéből, s akkor is csak azért fordul orvoshoz, hogy ha gyermekei elhalnak, ne büntethessék meg azért, mert azokat orvosi segély nélkül engedte átnenni Nirvána sötét völgyébe. A receptet sokszor megiratja az orvosossal, de az orvososságot nem készítteti el, mert jobban bizik a javas asszony kuruzsoló szereiben, mint a patikában.

Képzeltető tehát, hogy ilyen körülmények között, mikor csak az a pár nadrágos ember veszi a patikai szereket, míg a nép zöme maga gyógykezelési betegeit, milyen forgalomra számíthat egy-egy falusi gyógyszerészár! Ezért van, hogy ily kisebb gyógyszerészárakkal szemben még a főorvosi vizsgálat is a legszélsőbb fokáig kell hogy elmenjen, a kiméletnek és elnézésnek.

Ilyen intézményekre, — melyek csak szélhámosra vezetnek, a népben csak a jogos bizalmatlanságot teremtenék meg, s a már meglévő gyógyszerészáraknak szükségtelen konkurenciát létesítenének, — valóban nincs, nem lehet szükségünk.

Sz.-Somlyó város képviselője akkor, a mikor a helybeli két gyógyszerészár ügyében szót emelt a belügyi kormánynál, a közvélemény erős hatása alatt állott és nem személyes, hanem erősen közérdeket érintő ügy védelmében szállott sikra. Tette ezt Szilágy-Somlyó város és vidékének közegészségügye megóvása érdekében; tette ezt azért, mert nem lehet a belügyi kormányzatnak sem célja szaporítani a proletár-gyógyyszerész intézményeket.

A gyógyszerészárak végre is nem fűszer kereskedések, melyeket az erős verseny megérlel, a selejttest elbuktatja s az erőtést diadalra segíti: itt a versenyt a mi bőrünk fizeti meg.

Ha az állam mind nagyobb szigorral és követelményekkel lép föl a gyógyszerészekkel szemben, — a mi helyes dolog is, — védelmezze is meg azoknak érdekeit a személyi protekciók és azok tulkapásaival szemben; mert a mikor ezt teszi, csak a közegészségügynek használ.

Sok más érveket is fűzhetnénk még álláspontunk megvilágosításához; de úgy hisszük, hogy az elmondottakból mindenki megértheti, hogy itt nem annak a két gyógyszerészár anyagi jóléte, vagy azok ilyenmü érdekeinek megvédelmezése forog szóban, a kik gyógyszereszeikkel a sz.-somlyói közegészségügyi szűk kört a városhoz mint természetes és legjobban megközelíthető központból vannak hivatva kielégíteni. Ez egy általános, közérdeki ügy, mely ime — Szilágy-Somlyó város képviselő testületét is sorompóba hívta.

Nem is ok nélkül! Szilágy-Somlyó városa évek hosszú során átal egymásután vesztette el közintézményeinek java részét. Nem szemrehányásként mondjuk — mert azzal ugy sem sokat érünk, — de a megyei kormányzat nem a legdédelgetőbb politikát űzte velünk szemben. Még az elemek is ellenünk szegültek. Termő szőlőinket, gazdáink egyetlen s értékes keresetforrását tönkre tette a filloxera. Elvitték tőlünk mindazt, a mit elvihettek. Kórházunk évek óta hiába küzd a nyilvános jellegért. A szegény betegeket, kiknek ápolásra

A „Szilágy-Somlyó” Tárcája.

Asszonyok ellen.

(Kaland a katona-életből.)

Irta: *Várkonyi Dezső.*

A tisztí kaszinóban hat-hét tiszt unatkozott a lucskos, sáros tavaszéleli estén.

Mit csatargoljon az ember ebben a förtelmes időben az utcán, ahol a sár most tönkre teszi a tiszt urak elegáns lakktopánjait! Sokkal kényelmesebb, bár unalmas egy kissé tehát, vagy konyakot szűrölgetni a kaszinó barátságos zugában, a hol pikáns kalandok, szolgálati viszonyok, egy kis hadászati vita s más efféle katona embernek való téma csak mindig akad megbeszélésre, ha már mindenből kifogytak, még mindig akad a csöndes békeidőn is egy kis harcias színezetű epizód, amiről sokat és sokszor lehet beszélni.

Lám, ma is, ahogy elcsöndesedett a társaság, egyszerre csak felsóhajtott a Bende kadét:

— Haj, haj! A jövő héten választáshoz vagyunk kirendelve. Átkozott mester-ség, konstáblerek való, nem katonának.

Valamenyien bölintottak rá, csak Balajthy kapitány egyenesedett ki s hirtelen leverte a szivarjáról a hamut azzal

a mozdulattal, mely jelzi, hogy valami e-zébe jutott az embernek.

— Hagyd el öcsém — szólalt meg aztán — néha ott is akad egy-egy mulatságos kaland. Velem is esett meg már ilyen.

— Mondjad már no, hogy esett — biztatták három felől is a kapitányt.

— Valahol lenn az Alföldön egy nagyközsgében, a neve nem jut hirtelen eszembe.

— Hát mondom választásra rendelték ki a századommal s reggeltől estig korondot állottunk a választási hely körül. Reggel úgy beszéltek, hogy a néppárti jelöltet biztosan megválasztják, mert nagyon szép ember volt s az asszonyok korteskedtek mellette nagy tüzzel. Hanem úgy látszik, hogy az asszonyi tüznél is nagyobb hatalom a pénz, mert mikor 5 óra tájban kihirdették az eredményt, kiderült, hogy a jobbpárti jelölt győzött egy-két szóval.

Addig rendben ment a dolog, bakáim ásitottak, magam a hadnagygyul, meg a kadéttal a nagy vendéglőben kalábrezttem nagy lelki nyugalommal. Az eredmény kihirdetése után volt ugyan egy kis zajongás, de nem tartott sokáig, már éppen összeállítottam a századot, hogy hazafalé induljak, mikor egy suhanc futva jön a felvég felől és odakiáltja nekem:

— Kiütött a háboru a felvégen!

Csakugyan mintha valami gyanus zsi bongás tompa zaját hozná onnan a szellő,

Kettős rendek jobbra át! Futólépés indulj.

Néhány percbe sem tellett s ott voltunk a veszedelem színhelyén. Nohát, fiuk szavamra mondom nektek, hogy még olyan látvánnyal, a milyen az utcafordulónál elem tárult és olyan ellenséggel, mint a minő itt szemben állott, még álomban sem volt dolgom.

— Csak nem voltak tüzes sárkányok? — kérdezte kötődve egy főhadnagy.

Balajthy kapitány oda sem figyelt a kérdésre, végig simította hosszú szőke bajuszát s éppen azt a művészi pauzát tartotta, mit már a fölébresszett kíváncsiság fokozására szoktak ügyes elbeszélők alkalmazni.

A kadét azonban elnyikkantotta magát a főhadnagy közbeszólására, a mi egy kissé gyöngítette a kiszámított hatást. Balajthy kapitány igyekezett is azt nyomban helyrehozni azzal, hogy megfedte a kadétot.

— Ne vihogj öcsém! Ha téged a törzstisztí vizsgán állítanának szembe váratlanul olyan ellenséggel, örökre lemondanál a pléhgallérról.

— Beszélj hát kapitány ur, hadd nézzünk a szeme közé annak az ellenségnek, — biztatták Balajthyt.

— Mondhatom, barátaim, hogy bennem egy pillanatra elhült a vér s ugy visszarántottam jó Gidrán lovam száját, hogy szegény majdnem a földre ült. Képzeltetek magatoknak vagy száz darab, az alvilág mélységes fenekéről felszabadult haeterát, száz darab, szatyrizisban dühöngő boszorkány némbert. Igen, asszo-

nyok voltak számra nézve — mondom — vagy százan, de teremő Isten, minő állapotban! Mindegyiknek a kezében valami gyilkos szerszám, kinek egy-egy pemétrud, kinek seprő, kinek tűzvonó, kinek vaslapát, de még olyan is volt, a ki valami rozsdás huszárkarddal hadonászott. A hajuk szétbomolva, arcaik kipirulva s e mellett csaptak olyan éktelen lármát, hogy az egész keletindiai sakál-állomány, megszegeyenült volna előttük. Közbe-közbe egy-egy ablak csörrent, a mit a bösz némberek beverték. Hanem a mint bennünket megláttak, meghökkentek és megállt egy pillanatra az egész csapat. Ezt a pillanatot használtam föl én. „Állj”-t vezényeltem, aztán felállva a nyeregben, egy dikcióba kaptam.

— Mit akarnak önök hölgyeim? — kérdeztem egész udvariasan.

No hiszen megjárta. A következő pillanatban valami tárgy repült el az orrom előtt, amiről nem volt időm megállapítani, hogy kő-e, burgonya-e, vagy záptojás. No már erre dübe jöttem.

— Némberek! Ordítottam tele tüdővel — már most rögtön takarodjanak haza a tűzhely mellé, mert különben olyan igaz, minthogy Balajthy kapitány a nevem, baj leszen azonnal és fogak csikorgatása.

És képzeltétek, mi történt erre?

Egy szemrevaló csinos menyecske — a vezérük lehetett, — kilépett a tömegből, egészen elem jött, két kezét a csipőjére vágta és körülbelül ilyenformán szónokolt:

— Hallja maga, tisztelt uram! mi a

van szükségük, csak a könyörület s az isteni gondviselés veszi oltalmába.

Most már hát gyógyszer-tárainkon volna a sor, miután már egyebet alig van mit vesztenünk.

Hisszük, hogy a belügyi kormányzat körületekintőbb lesz és meg fog minket oltalmazni ez újabb csapástól.

Mi is üdvözljük Szilágy-Somlyó város képviselő testületét felirataért, a melynek sikerében az elmondottak alapján nincs okunk kételkedni.

Korteskedés.

Budapest, október 24.

Magyarországnak két rendkívül nevezetes eseménye szinte összeesik: a kiállítás bezárása és az új országgyűlésre a képviselők legnagyobb tömegének megválasztása.

És a két nagy mozzanat között tagadhatatlanul van némi hasonlatosság. Mert a kiállításról minden sántikáló hasonlat nélkül elmondhatjuk, hogy olyan, mint a nagy magyar családnak egy halálkó beteg: mindenki siet, rohan hozzá, hogy még egyszer életében meglássa, szavát meghallja, szerető meleg szívének dobbanását megérezze. Szinte megható volt látni, hogy a legutóbbi esős napok alatt, a mikor a kiállítás területe valóságos sártenger, mennyien tolongtak a locspoccos utakon. Olyan buzgósággal, a sárnak, összefutott esővíz-tócsáknak annyira föl nem vevésével mászkáltak csarnokból pavilonba, hogy a nagy tömegnek ezen a sürgésén is meglátszott, hogy igazi nagy szeretet, meleg hazafias lelkesedés fűz mindnyájunkat a mi szép, de bizony ma már halálosan beteg kiállításunkhoz. Némi derűt az kölcsönöz a hasonló szomorú esős napoknak, hogy ha a kiállítást látogató hölgyek a sarat föl sem veszik ugyan, a ruhájukat annál jobban fölveszik, a mi remek piciny látványosságokat szokott a megfigyelőnek nyújtani. Van is akárhány kujon ur, a ki többre becsüli a sáros időt a száraznál.

A hasonlatosság a választások és a kiállítás között nem olyan egyszerű, de azért talán megtalálható. Ismerek egy csomó jelöltet, de olyant nem ismerek — pedig minden árnyalatból valók vannak köztük — a ki ne érezné magát hasonlónak ahhoz a tetemhez, melyre a választó, vagy legalább is kortes-varjak ugy csapnak le, mint hogy ezek a csuf madarak a biztos zsákmányra szoktak szállani.

A látvány kettős: a jelölt, a mint minden áron ki törekszik csálni a választó szavazatát; a választó, a mint minden elképzelhető eszközzel könnyíteni igyekszik a jelölt pénztárcáján.

A jelölt bemege a kerületébe: egyszerre meglepi öt cigánybanda. Kinek kellene annyi rengeteg muzsika? De nem lehet őket visszautasítani, mert vannak közöttük választók is. Hát csak hadd huzzák, amint csak bírják. Vagy inkább ne huzzák, hiszen az ember meg nem érti így egymás szavát. Nem is akarnak ők a jó füstös népek minden áron muzsikálni, de pénzt, azt már akarnak minden áron!

Ebédelnék: jelölt és az ő választói. Van minden bőven, enni-inni való. De kevés hmgetés után az egyik, legbátrabb választó odasomfordál a főkorteshez:

— Valamelyes mögfeledkezés történt mi rólunk! — véli.

— Nem lehet a — biztosítja a kortes. — Hiszen csakis magukkal törődünk, mi nem is ettünk.

— Még se törődik itt mivelünk az uri nép, — dohog tovább az elkeseredett férfin.

— Ne izéljen, lelkem, hanem mondja meg, mit nem kaptak, mi kéne?

Feketekávé nem kaptunk, no — feleli dörmögve.

A kortes futva-fut és meg nem nyugszik, míg a derék paraszt atyafiai egy veder sötét lével — lehetett abban csekély kávé is — meg nem vigasztalja.

— Ez se tökéletes ám — motyogja az egyik.

Talán érzik rajta a cikória? — kérdé aggódva a kortes.

— A cikó? Az csak jó benne. De nincs hozzá cibari!

Hamarjában teremtenek neki „cibarat”, a mit ők, legalább az okosa, szépen összeaprit bicskával, belétömi a pipájába és ugy élvezi cudar gyönyörűséggel.

Hja, nagy ur most a választól! S ha egy pár vokssal nincs is sokat mit törődni, de már egy-két elkeseredett ellenség is nagyon sokat árthat.

Különben a választókat etetéssel-ittatással nem lehet megfogni, hanem ígérettel igen. Azért ma szeretett hazánkban a szöözönön kívül az ígéretek olyan árja hőmpölyög, hogy ha annak csak egy századrésze beteljesednék, nem lenne nálunk boldogabb haza a világon.

És mit ígér a jelölt mindenekelőtt és mindenütt?

— Le fogjuk szállítani az adót, mert a teher tulságos sok.

Erre okvetlenül rengeteget éljenez a tömeg.

— Az adó már olyan súlyos, — folytatja a jelölt és „ugy van“-t menydörög rá a nép — hogy az adó leszállítását tovább elhalasztanunk lehetetlen. (Ugy van!) De minthogy az államháztartását sem szabad megrontanunk, főképen arra fogok törekedni, hogy a fogyasztási adókat kellő mértékben leszállítsák. (Hihetetlen tetszészaj.)

Persze arra senki sem gondol, hogy a fogyasztási adót egyáltalán lehetetlen leszállítani. Még a jelölt sem gondol rá, amikor mondja. Általában nem gondol a

jelölt egyébre, minthogy megnyerje magának a derék választópolgárokat, a többi majd megmondja, hogyan. mit kell cselekednie, maga a pártvezér.

Általában választások idején minden sokkal nagyobb, erősebb, hogy ne volna nagyobb erősebb az ígéretés is. Másrészt, ha a jelölt nem tetszik a választópolgároknak, vajjon megleléskszik-e azzal, hogy ellene szavaz, vagy éppen lehurrogatja? Dehogy. Meg is dobálja. És nemcsak kövel, ami csak fájdalmat okoz, hanem tojással, amely elcsúfít, megszégyenít. Sőt nem is egyszerű tojással, amelynek tartalma hiába kitünő táplálék, de valakihez hozzácsapva rettenő csuf színt mutat, hanem egyenest záptojással, amely a legirtózatossabb minden dobáló anyagok között. Hiába a legerősebb hatványra fokozódik most minden s csak így érthető az, hogy a mit a mi óvatos gazdasszonyaink kerültek mindig, mint a veszedelmet, annak most ára van: drága lett a záptojás.

Mi mindent nem eredményez az egyházpolitika! Mert az egészen kétségtelen, hogy Magyarország összes záptojásait Zichy Nándor gróf ur számára tartogatja fön a jóságos magyar nép.

Nálunk a fővárosban tudvalevőleg nagyon becses és drága cikk a tojás. Magam is személyesen szoktam utánna járni, hogy legyen tojás a háznál, még pedig friss. A napokban, amikor egy ilyen nagy tojáskereskedésben voltam, rendes szokás szerint megnéztem, miként vizsgálják reflektoros lámpánál a tojás frissességét. És azt láttam, hogy minden rossz tojást a legnagyobb gondnal és szeretettel rakják külön ládikába és nem dobálják úgy, mint azelőtt. Kérdeztem, hogy ennek a nagy kényeztetésnek mi az oka?

— Ó, kérem, — felelte a „tojás-gukker“ — ennek most nagy ára, nagy kelete van. Ahol csak Zichy gróf ur megfordul, oda nagyon sürgősen keresik a záptojást és pompásul megfizetik. Szinte meg kellene néhány ezer tojást zápítani, az volna most a lekitünőbb üzlet.

Adorján Sándor.

Esküvő Krasznán.

Fényes esküvő volt Krasznán f. hó 25-én d. u. 4 órákor. Ekkor esküdtött örök hűséget az ev. ref. templomban, Kaáli Nagy Ilona, pécsujfalvi Péchy István berkeszi birtokossal. Az ünnepi felvonulás a régi jó idők emléket varázsolta elénk, midőn apáink egy ily alkalommal a külső pompának minden csínját-bínját kifejtették.

Igy volt ez f. hó 25-én Krasznán is Kaáli Nagy Domokos lakadalmas uri háznál. Mintegy 20 szebbnél-szebb fogat vitte az ur hajlékába a fényes nászszereget.

A templomban Szatmármegye Sáros-Magyar-Berkesz esperes-lelkésze nt. Pap

S a derék polgártárs annak rendimódja szerint végrendelkezővén, halálra szánt képpel ült fel a vonatra, hogy az ördögös masinán Pestre röpüljön.

*

Sarmaságon hosszú vonat állott a pályaudvaron. A kémeriek összefogóva szállottak le és erős fogadalmat tettek, hogy egymást se jóban, se rosszban el nem hagyják.

L. Ö., — a ki ezuttal is vicekben utazott — látva a félenken ödöngő kémerieket, elment a „vonat“ legvégére s ott kurjantotta el magát:

— Kémeriek ide!

Nosza a negyven főből álló csapat nagy rianással szaladt oda, a honnan a hangot hallották.

De akkorára már a vasuti kocsik másik végéből jött egy hatalmas kurjantás:

— Kémeriek ide!

Mire egy kémeri polgártárs, a ki csak ugy szuszogott a fáradtságtól, észre vette, hogy tréfálnak velük, hát így szólt:

— Nem mék én egy tappodtat se addig, míg a főszolgabíró urat a földön látom!

*

A társaság uri része első osztályu koupében utazott és egymás rovására élcelődtek.

D. G. egy szép piros sapkát szerzett valahonnan erre az utra, a melyben szemtanuk állítása szerint „igen jól festett.“

L. Ö. oda szól a konduktornak, a kivel igen jó viszonyba lépett:

— Nézze csak kérem, ne engedje, hogy ez a kucséber (D. G.-re mutatott, a ki gyanutlanul járt-kelt az állomás peronján) mindig ide tolakodjék hozzánk

Sándor adta össze az ifju párt, tartva egy lélekemelő beszédet a szeretetről.

Az áldás, a holtomiglan-holtodiglan elhangzása után a násznép az immár elválaszthatatlanul egybefűzött uj párral az örömszülők házába tért, hol a kedves és bájos menyasszony, a boldog vőlegény fogadták a rokonok, barátok szívből jövő kívánatait.

Az illustris társaság a termekbe oszlott szét s a jó zene vig ütemei mellett mind élénkebb lett. Majd gazdag terítékű asztaloknál foglalt helyet a nászsereg.

A második fogásnál föláll Sántha Dezső. Melegen és ékesszólón üdvözlí az uj párt, utánna tóoszt tóosztot ért. Beszéltek még: Péchy Mihály, Bay Mihály, Dr. Várady Gábor, Dr. Balássy Endre, Dr. Péchy Imre, K. Nagy Dezső, Dr. Kaizler György, Pap Sándor berkeszi lelkész, Tompa Arthur, Wargha Gyula ki egyszer, ki többször, — az utolsó pohárköszöntőre a már feljövő nap kiáltott éjlent.

Az ifjuság: a gyönyörű nyoszolyó leányok — s menyecskekkel táncra perdült.

Reggel megtartottuk a magyaros siratót.

A vendégek még egyszer kifejezték jökívánataikat, mielőtt bucsut vettek.

Az uj pár a vendégek riadó éljenei közt elutazott a férj birtokára, Sáros-Magyar-Berkeszre.

Vezérelje őket utjaikon az örökös meglegedés és boldogság!

Násznagyok voltak: Sántha Dezső, Péchy Mihály. Násznagyasszonyok: Mikó Béláné, Sántha Dezsőné. Nyoszolyóleányok: Sántha Evelin, K. Nagy Erzsike, Bokross Helén, Mikó Pálma, Bay Annuska. Vőfélyek: Bay Ferenc, Kóczán György, K. Nagy Béla, Kaizler György, Tompa Arthur.

Kraszna, 1896. október 26.

Busmagyar.

Választások a vármegyében.

Sz.-Somlyó, 1896. okt. 28.

A mai nap eseményei elé az egész ország nagy érdeklődéssel tekint.

Ma van ugyanis az első „meleg“ nap; a képviselőválasztók ma járulnak az ország legnagyobb részében a választási urna elé, hogy szavazati jogukat öt kemény esztendőre leróják.

Gondoskodtunk róla, hogy a mi vármegyénkben lefolyt választási eredményekről lapunk olvasói kellő időben értesülhessenek. Azon eseményekről, a melyekről hiteles kezekből tudósításokat sikerült beszerezni, az alábbiakban számolunk be olvasóinknak.

az első osztályba, hanem utasítsa ki szépen.

A konduktor aztán voltaképpen járt el D. G.-vel szemben s Pokróc Ádám nyelvén nógatta ki az első osztályu koupéból.

— Hej kucséber, jó lesz kendnek a harmadik osztályba is, hallja!

G. barátunk rögtön letette a piros siphát.

*

A debreceni csárdában nagy vigalom volt. A kegyelmes ur szeretetre méltó modora annyira megtetszett a polgártársaknak, hogy sorba parolázgattak a miniszterelnökkel.

Ékes dikciókban köszöntötték föl az „igen tisztelt“ miniszter urat.

A legmagasabb cím, a mit kapott, a „nagyságos miniszter ur“ volt.

Hanem a szeretet és ragaszkodás oly mesterkéletlen jeleit mutatták a t. választó polpárok, a melyből meg lehetett volna jósolni már az egyhangu választást.

*

Az x—i kisbíró igen jól találta magát.

Mint élelmes emberhez illik, a körül hordozott szivarokból annyit tett félre, hogy nyomban a villásreggeli után trafikot nyitott és 2 frt 75 krt árult ki belőlük. Ezzel a mérsékelt uti költség felét szépen visszafordította.

*

M. barátunk kissé későn érkezett a debreceni csárdába, mikor már a kegyelmes ur eltávozott onnan.

T. M. szolgabíró megfeddette a tiszteltes urat:

— Lásza kérem, pontosabb lehetett volna. A kegyelmes ur kétszer is tudakozódott utánna, hogy hol van.

— Lehetetlen! — álmélkodott M.

a sz.-somlyói választó kerület választói, mintegy 3000-en jelentek meg nagy ének és zeneszó mellett, ellepve a Bemtért, a vármegyeház utcát és a Bánffy udvart, a piros tollak messze virítottak, a zászlók vidáman lebegtek a szép verőfényes időben.

Az 51-ik gy. ezred egy százada ott „táborozott” szintén a Bem téren, de látva a választói szíveknek egyhangú és egyetértő megnyilatkozását, csakhamar visszavonultak az izraelita fiu iskola tantermeibe, a hova elszállásolva voltak.

Zóbel Lipót választási elnök reggeli 8 órakor megnyitotta a választást s félórai időt tűzött ki arra, hogy esetleg új jelöltet léptessenek föl a t. választók. De ehhez senkinek sem volt kedve.

Pedig szentül meg volt mindenki győződve, hogy puskapor van a levegőben. Még reggel 7 óra tájban erősen tartotta magát a hír, hogy ellenjelöltet fog felléptetni a függetlenségi párt, s különböző nevek jöttek kombinációba.

A fél óra azonban minden esemény nélkül tel el, fél kilenc órakor a választási elnök losonci báró Bánffy Dezső miniszterelnök, a szabadelvű párt jelöltjét a sz.-somlyói választó kerület egyhangulag megválasztott képviselőjének jelentette ki, mire a színház előtt összesereglett választók hatalmas éljenzéssel feleltek.

A választó polgárok zeneszóval bejárták a város utcáit, éltetve a miniszterelnököt, s ezután kezdetét vette a vigalom, melynek rendőri eseményeiről majd talán külön kell számot adnunk.

Szilágy-Csehben

a sz.-csehi választókerület orsz. képviselőjé dr. Neményi Ambrus szabadelvű párti jelölt választatott meg egyhangulag.

A többire nézve eredeti távirati tudósításaink a következők:

Tasnádán

Kovácsy Miklós, a kormánypart jelöltje állott Szongott Jakab függetlenségi párti képviselő jelölttel szemben.

Heves küzdelem folyt közöttük, mely délután 2 óráig változó szerencsével hol egyik, hol másiknak látszott kedvezni. Délután 2 órától kezdve a kormánypart jelöltje Kovácsy Miklós kilátásai mind kedvezőbbé váltak, úgy hogy esteli 7 óra tájban már 290 többsége volt. Ekkor a választási elnök félórai záros határidőt tűzött ki. Esteli fél 8 órakor kihírdették a választás eredményét, mely szerint Kovácsy Miklós, a kormánypart jelöltje Szongott Jakab függetlenségi párti jelölttel szemben 330 szavazattöbbséggel, a tasnádi választókerület képviselőjévé választatott.

— De biz igen. Hanem azért az újságban benne lesz, hogy itt volt ön is.

— Hogyan? — csodálkozott M.

— Az újságírók már megírták, hogy ön egy igen szép dikcióban köszöntötte fel a kegyelmes urat s most várják a beszédet; diktálja meg nekik.

De már ennek nem ült fel D. barátunk.

*

Mikor visszafelé jöttek Pestről, s kiki impressióival számolt be, az egyik nagyfalusi deputátus azt mondta:

— Sohasem láttam életemben olyan széles Brittyót, mint Pesten.

Már t. i. a polgártárs azt hitte, hogy minden folyót Berettyónak hívnak Magyarországon.

S—r.

Az iskolatárs.

— Levél egy boldog férjhez. —

Napok óta bánt egy ígéret, melynek beváltásától előre is remégek. Tudod azon a kedves születésnap estélyen történt, melyen te voltál az ünnepekt.

Annyi boldog férj volt ott együtt és annyi viruló arcu menyecske, s engem a garzonélethez szokott legényt elkápráztatt s titkos sóvárgásom a házasság után kitört. Szinte halát éreztem utánad, midőn unszolni kezdted, hogy ugyan barátom, házassodjál meg! Garzonélet nem élet, nem élet!

Kedves barátom! Mea culpa! A kártyaasztalnál voltam én is, de azok a syréni asszonyhangok kicsaltak a mellékszobában rögtönzött paradicsomkertbe. Tudod, a te go-

Zilahon

a helyszínére kiküldött tudósítónk értesítése szerint a választás hullámai a kedélyeket oly mértékben felizgatták, hogy több helyen a rendőrség és csendőrség tettelegesen beavatkozása volt szükség.

Egy tekintélyes ottani kereskedőt, ki a kormánypartnak tevékeny tagja, tetteleg inzultáltak. Több összeütközés történt a különböző párti választók között.

A szavazásnál már délután a kormánypart volt előnyben, s este 7 óra 10 perckor Várady Gábornak 600 többsége volt. A záróra eltelével kihírdetett az eredmény, mely szerint dr. Várady Gábor kormánypart jelölt 627 szavazattöbbséggel dr. Lipkay Kálmán függetlenségi jelölttel szemben győzelmet aratott.

Diószadon

Ma vett távirati értesülésünk szerint dr. Sámuel Lázár nagy küzdelem után Rákosi Viktor függetlenségi pártival szemben szavazattöbbséggel a diószadi kerület képviselőjévé választatott.

Igy a kormánypart Szilágyvármegyében minden kerületben győzelmet aratott.

Különfélék.

— Kinevezések. Királyunk ő Felsége Gyenge Mihály felső-viszói és Bokor István tasnádi kir. járásbírói albirukat a zilahi kir. törvényszékhez bírákká nevezte ki.

— Az igazságügyi magy. kir. miniszter Jákó Sándor temesvári kir. járásbírói díjnokat a tasnádi kir. járásbíróshoz irnokká nevezte ki. — A vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter Futó Lajos okl. tanítót az ilosvai áll. elemi népiskolához rendes tanítónak nevezte ki, Mátyás János sz. kövesdi áll. el. isk. tanítót kr.-cégényi, Borbáth Vilmos vármegyei áll. el. isk. tanítót a perencesi áll. el. iskolához helyezte át. — A m. kir. belügyminiszter a kr.-horváthi anyakönyvi kerületbe Újvárosi János körjegyzői irnokot, a szamos-nagy-goroslaliba, Leményi Mihály kir. jegyzői irnokot és a hadadiba Oláh István segédjegyzőt anyakönyvvizsgáló-helyettesekké nevezte ki és a két utóbbit a házassági anyakönyv vezetésével és a házasságkötésnél való közreműködéssel is megbizta.

— Első nőegyleti estély. A szilágy-somlyói nőegylet november 8-án a színház helyiségében házias jellegű estélyt tart. A rendező bizottság hölgyei, élükön özv. Ajtai Albertnéval, igyekezni fognak, hogy a közönség pártfogását és megjelenését kiérdemeljék. A belépő díj igen csekély összegre lesz szabva s érdekes programról gondoskodva lesz.

— Választási muri. E hó 27-én este a városi színház termében 150 választó polgár részére kedélyes vacsorát rendeztek, mely vacsorán igazán pártkülömbőség nélkül vett részt Szilágy-Somlyó város polgársága.

rombán sístergő cserépkályhád mellett fogott el egy aranyos naív gyermekleány, selyempuha kacsóival megfenyegetett és aztán azt mondta, hogy goromba vagyok. Megvámolt ez a moire ruhából kifésülő szép rózsabimbócska 4 kr. erejéig, kikötve, hogy azt a 4 krt vissza nem kapom többet, ha még egyszer kártyázni megyek. Azután én még ráérek kártyázni, ha majd férj leszek.

És akkor te jöttél habzó boros pohárral és unszoltál, hogy igyam.

Ittunk és a kocintásnál elárultad te azt, a mit én csak sejtettem.

— Na a jövődöbelid egészségére! Kiszaladt erre a torkomon az éljen és te meglepve néztél reám.

— Ah, tehát megházasodol?

— Igen.

— Gratulálok, kezét rá!

Kezet adtam és a hogy végig legeltettem szemeimet a tereferelő fiatal asszonykákon, egy cseppet sem bántam meg hirtelen adott ígéreteimet. Ugy hajtánálban diskréten, mámoros fővel és vigan dudorázva az utolsó valzert, mentem hazafelé. Elkezdtem magyarázni a virrasztó sok csillagnak, hogy idázad van, meg kell házassodnom. Annyi szegény legény meg merte ezt tenni én előttem s csak én voltam gyáva követni példájukat. Végre is csak kell keresni egy magamhoz való jó leányt. Igen, igen, megfogok házassodni.

Walzert táncoltam a sikosra fagyott hóuton és kezeimet dörszöltem össze örömben, mikor egyszer belebotlok egy emberi alakba! — Oh bocsánat! Hasonlóképpen kívánom kedves iskolatárs. De már csak nálam alszik, nem eresztem haza. Az idegen nagyon komolyan hang sulyozta, hogy nála alszom, úgy hogy én szabadkozni kezdtem:

Az estélyen Gencsy Sándor polgármester és Hegedüs Sándor főkapitány is részt vettek. A zenét a tűzoltó egylet zenekara és a második bandánk szolgáltatta. A jó kedv a dikciók egész sorozatát idézte elő, melynek oroszán része a báró Bánffy Dezső miniszterelnököt, mint a szabadelvű párt jelöltjét illette, kinek elég volt csak nevet fölemlíteni, hogy az éljenzés zajosan kitörjön. A választó polgárok lakomája a reggeli órákig tartott s a választás napjába is átnyult az a lelkesedés, melyet a jól eltöltött éjjel emléke idézett föl.

— A „Polgári Olvasókör” november hó 28-án Katalin bált rendez, melyre a meghívók már legközelebb szét fognak küldetni. Előre is felhívjuk a mulatni vágyók figyelmét e kedélyesnek ígérkező táncmulatságra.

— Gyászshir. A következő gyászjelentés küldetett be hozzánk: „Alólirottak a lesújtó fájdalomtól mélyen megzomorodott szívvel tudatják, forrón szeretett drága jó gyermek, a feledhetetlen kedves testvér, övéik igazán szerető jó rokon Nagy Endre kereskedelmi akadémiát végzett ifjú, életének 17-ik évében, folyó évi október hó 26-án d. u. 2 órakor, néhány napi szenvedés után megszünt élni. Ifjú volt minden kincsével és varázslával ama kornak, melyben hiszünk, remélünk és szeretünk, melyben ábrándjainkat még nem tépte szét a tapasztalás, a csalódás rideg keze. Kevés idővel ezelőtt még egészséges rózsái nyitak orcáin és ime, egy felséges kéz érintésére, megsárgult levélként aláhullott az élet fájáról. Vértó szívünk bánatára csak a jó isten adhat enyhítő balzsamot. Hült tetemei folyó hó 28-án d. u. 3 órakor fognak az ev. ref. egyház szertartása szerint örök nyugalomra helyezni. Szilágy Nagyfalú, 1896. október 26. Özv. Nagy Andriáné, szül. Tábori Eliz, mint édesanya és gyermekei. Maresa és Pál mint testvérek. Járai Károlyné sz. Nagy Zsuzsánna férje és gyermekei. Nagy Ferenc és neje, György Alberta és gyermekei. Irma, férj. Dr. Böckel Béláné. Ida, férj. Magyarits Ágostonné. Berta, férj. Nagy Gyuláné. Anna, férj. Páskuj Antalné. Ilona és Ferenc. Tábori Eerene és családja mint a legközelebbi rokonok. Özv. Kovács Elekné sz. Adorján Eszter és gyermekei. Pallos Gyuláné szül. Adorján Biri. Adorján Elek és Teleki Zsigmondné, szül. Adorján Anna. Kovács Pál és neje. Gergely Istvánné szül. Kovács Juliánna. Horváth Pálné.

— A skarlát járványszerűleg lépett föl városunkban. A közegészségügyi bizottság előterjesztést tett a polgármesterhez, ez pedig az alispánhoz a városunkban lévő összes tanintézetek bezárása, illetőleg az előadások beszüntetése iránt. Állítólag a gimnáziumi igazgatóság az előadások beszüntetése ellen nyilatkozott azon indokból, mert csak 3—4 betegülési eset fordult elő eddig a tanuló ifjúság között. Miután tudomásunk szerint a ragály egyre terjed és éppen a gimnáziumi ifjúság közül már egy áldozatot is ragadt el, részünkről nem helyeselhetjük az igazgatóság álláspontját, mert nem kell

— De kérem.

— Csak ne kérjen semmit. Maga nem tudja, hogy a feleségem mennyire féltékeny. Este 10 óráig adott kimaradási engedélyt és most tessék 3 óra. Ha most egyedül mennék haza, a féltékenységgel iszonyu dühvel törne ki rajta és agyonütne csupa szerelemből. Azért megesküdtem, hogy az első embert, a kivel most találkozom, fölavatom iskolatársammá.

— De mi szüksége van önnek egy iskolatársra!

— Hja, barátom, ez már komplikált dolog, de szolgálak vele önnek magyarázattal.

Az az új Hébe ott a (Szerecsen hercegben) . . . a többit tán tudja . . . jó cimborák, a muzsika, pezsgő. . . és 3 óra lett. Lássá, már most engem a feleségem végtelenül szeret, jámbor falusi libácska volt, mikor elvettem, így hát nem csoda, ha ragaszkodik hozzám.

Most 3 óráig maradtam ki, ha haza megyek . . . no a többit tudja.

— Dehogy tudom, uram, dehogy! Azt nem értem uram, hogy mi közöm van nekem mindezekhez?

— Ugy hát ez komplikált dolog, de megmagyarázom Ön most hozzám jön és egy oldalszobában alszik reggelig. Reggel aztán a feleségemből kitör a féltékenységgel, ön előlép az oldalszobából és így szól. „Asszonyom, engedjen meg a férjének, ő ártatlan, én vagyok az oka mindennek! Régi iskolatársak vagyunk, tegnap este találkoztunk és a viszontlátás öröme olyan nagy volt, hogy sokáig találtunk eltrécselni.

— De nem gondolja uraságod, hogy ez esetben kedves neje majd az én hátamon veri el a port?

— A szent nevére kérem, tegye meg nekem azt a szívességet, hiszen lehet ön

azt bevárunk, a míg a ragály ellepi a város gyermek seregét, hanem utját kell vágnunk annak ott, a hol a ragály fészke szokott lenni. Ily nagy horderejű dologban a hatóság teljes szigora sokat tehet a remegő szülők megnyugtatóására s elvárjuk, hogy erőlyesen fognak e dologban intézkedni.

— **Sárvári Samuel koszorui.** A „Bp. H.” írja: A novemberi emléknapokban nagyjaink sírjának van egy rendes látogatója. Sárvári Samunak hívják, szilágy-somlyói pincemeszter. Ez év nagyrésztét Olaszországban tölti, ahonnan borokat hoz Magyarországra. Ilyenkor, szüret után, októberben tér hazafelé és Fiumében, a mikor először lép magyar földre, megemlékezik a nagyokról, a kik a temetőben nyugsznak. Összevásárol egész szekér babérlevelet s koszorukat köt munkában eldurvult kezével. Azután bejárja az országot és fölkeresi a temetők nagy halottait. Budapesten, Aradon, Békés-Gyulán, Debrecenben lehet őt látni ilyenkor, a mint koszorúval ki-kiballag a temetőkeret felé, hogy lerója kegyeletét a nagyok iránt. Az idén is megteszi rendes körutját, Budapestre már megérkezett s a kerepes-úti temető nevezetes halottainak hantjain már ott láthatni a babérkoszoruit, melyek talán nem olyan finomak, mint a divatos és hivatalos gyász műkertészektol vásárolt palmaerdői, de bizony értékeisebbek.

— **Verekedés** támadt a bagosi és gyümölcsénesi választók között a tegnapi bevonulás alkalmával. Valamelyik bagosi polgár jó kedvében szembe csapta ostarával egy gyümölcsénesi választó polgártárs lovát, a minnek eredménye oly derekas „hajcihó” lett, hogy részt vett abban legalább száz kéz és száz láb. Addig ütlegelték egymást a neki kerekedett választók, míg a csendőrség közbe nem lépett. Ekkor aztán rőnd lett és szépen bejöttek — választani.

— **Magyar Kecelben,** mint értesülünk, nagy ribillio volt e hó 26-án. A különböző politikai hitvallású atyafiak összevívódásából véres verekedés fejlődött ki, a mely oly mérveket öltött, hogy a csendőrség nagyobb számban való összehoztatása vált szükségessé. Az eredmény legalább husz vizumreptum lesz.

— **Vetőmagvak** (Budapesti tudósítás) Vörös here. Az irányzat továbbá is szilárd volt de csak kevés lett kinalva. Nagyszemű mag a mi kevés piacra került, magas áron lett elhelyezve. Az orosz terméstről még nincsenek megbízható adataink az eddig beérkezett tudósítások után, az ideitermés nem üti meg a tavalyit. Az amerikai terméstről érkezett jelentések a tavalyinál gyengébb termés hírt hozzák. Lucernát illetve mult hét óta mi változás sem jelezhető. Fehér here kevés termett, igazán elsőrendű minőség alig akad. Nyulszapuka meglehetősen érdeket kelt. Amerikai tudósítások szerint félannyi sem termett mint tavaly. Jegyzések nyersáruért 100 kilónként Budapesten. Lóhere 44—50 frt. Lucerna 40—50 frt. Baltacin 9—9½ frt. Büköny 4¾—5½ frt.

is még valaha férj és akkor visszaszolgálom.

Ez hatott reám. Megesett rajta a szívem és együtt bandukoltam vele járatlan utakon.

Szegény embert egészen boldoggá tettem. Az egész uton azt motyogta:

— Mit csináljak, mikor egyszer a feleségem annyira szeret. De nagyon is szerethette, mert amint felkeltem, a legbékésebb nyugalommal reggeliztek.

Az asszonyka vidáman szólított meg.

—No csak lépjen be kedves barátom. A férjem mindent elmondott, igazán nem haragszom.

— Oh, asszonyom!

A boldog férj ki ment a friss ujságokért s mihelyt a lábát kitette, az asszonyka felém fordult.

— Uram, nagyon lekötöleznem ha ma is 3 óráig mulatna valahol a férjemmel.

Ó roppant szeret és nagyon féltékeny reám.

E mellett udvarol nekem egy fess huszárhadnagy, aki ma este szerenádott rendez az ablakom alatt. Ugy-e, hogy megteszi nekem ezt a kis szívességet? Hiszen önnek is lehet még felesége . . . vagy jaj, mit is mondok.

Mit tehettem mást, mint hogy az nap este is együtt mulattunk 3 óráig!

A férj tulboldog volt, de az asszonyka is.

Kedves barátom! Remélem, megérted ezek után, hogy miért ingadozom, és kérlek arra, ments fel adott szavam kötelessége alól.

Fehér Dezső.

— Őszi napok. A hervadás poétái a kik harcra készen várnak az első igrázi, hamisítatlan őszi napra, amikor még a prózai kedélyre oly szívesen ránehezedik az őszi hangulata, ma már előlránthatják a lantot a szegről. Csak ki kellett tekinteniök, hogy a maga ridegségében szemlélhessék az őszt s a ridegségből valamit a hurokra esenpész-szenek. Arról aztán a szegény lantosok sem tehetnek, ha azt vetik szemükre, hogy nem irnak semmi újat, s megint csak azt a kopott fát, sárga leveleket, hervadó virágokat, hulló falmombokat, süvítő szelet s a vele együtt járó melancholikus hangulatot és pessimista világnézetet nyögik. Mert a maga sivárságában mindig ugyanaz az ősz, s az első őszi nappal ugyanazok a kopott fán sárga levelek, hulló falmombok, süvítő szél és pessimista világbánat jelentkezik, mint tavaly, két év előtt, s mióta a világ úgy van teremve, hogy az év nem csupán tavaszról és nyárból áll. A kik pedig a hulló levelekből, sárga lombokból stb. stb. sehogy sem engedik magukat melancholikus hangulathba tereltetni, feltűrik a felöltőjük gallérját, s pirosló orral, portelt szemekkel, minden poétikus frázis nélkül konstatálják a szomoró tény: „Hiába — csak itt az ősz!...

— Foulard-selyemet 60 krtól 3 frt 35 krig méterenként, japáni, chinai, stb. a legújabb mintázzattal és színekben, u. m. fekete, fehér és színes Henneberg selyemet 35 krtól 14 frt 65 kr méterenként sima, esikos, kockázott, mintázottakat damasztot stb. (mintegy 240 különböző minőségben és 2000 szín és mintázzattal stb. postabér és vámmentesen a házhoz szállítva és mintákat küld postafordultával: HENNEBERG G. (cs. k. udvari szállító) selyemgyára Zürichben. Svájeba címzett levelekre 10 kros, és levelező lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven irt megrendelések pontosan elintéztetnek.

Irodalom.

— Előfizetési felhívás. Sok, nagyon sok olyan vidéke van a mi drága magyar hazánknak, mely — dacára természetis szépségeinek és lakossai eredetiségének — leszámítva legközelebbi, hogy ugy mondjam tözsomszédjait, még ma is jóformán ismeretlen a nagy közönség előtt. Mikor másfél évvel ezelőtt főpásztorem rendeletéből Solyomkeőre helyeztettem, ennek a biharországi kis szibériának természeti szépségei, tót nyelvű munkás lakosainak eredeti és egyszerű ősi szokásai oly benyomást gyakoroltak reám, hogy már akkor elhatároztam ez eddig ismeretlen világot a nagyközönségnek bemutatni. E kedves feladatomnak eleget teendő, „Havasi levelek“ című kötetemben összegyűjtve adom ki kutatásaim tartalmas nép szokás és helyrajzi adatait. Az egyes levelek címei: 1. A hó birodalma. 2. Egy kis izelítő. 3. A száműzöttek. 4. A mi életünk. 5. Thalia Solyomkeőn. 6. Visszaemlékezések. 7. A Rézhegység lakói. 8. Fekete erdő. 9. A csonka szobor. 10. Millennium. 11. A Vartyik szakácsnéja. 12. „Isten hozád!“ A munka körülbelől 15 nagy 8o iv terjedelemben f. évi december 15-én hagyja el a sajtót. Előfizetési ára az elegáns kiállítású kötetnek 1 frt. Hogy a megrendelt példányok minél gyorsabban expedálhatók legyenek, kérem a gyűjtőveket az előfizetési összegekkel együtt a Szent László-nyomda részvénytársaság címére Nagyváradra legkésőbb f. évi december hó 15-ig beküldeni. Nagyvárad, 1896. szeptember hó. Mándoky Sándor. — A fiatal író eme felhívását azzal ajánljuk olvasóink figyelmébe, hogy előfizetést a szerző, — ki a helybeli r. kath. plébániához helyzetett időközben átal, — a plébánián lévő lakásán is elfogad.

— Irodalmi rovatunk különös érdeklődéssel kíséri a Szalay-Baróthi-féle millenniumis „Magyar nemzet történet“ét, melyből most a kiadóhivatal, a Lampel Robert (Wodianer F. és fia) cs. és kir. udv. könyvkereskedése Budapestén a 48-ik füzetet küldte be hozzánk. Ez történelmünk azon nevezetes korszakát tárgyalja, mely az 1608. évi bécsi békében találja befejezését, vagyis Rocska felkelését, Rudolf király uralkodásának utolsó éveit, s utóda, II. Mátyás király trónraléptét. Füzetünk műmelléklete ismét remek sz Zrínyi Miklósnak, a költőnek és jeles hadvezérnek arképe, Bouttats Gellért egykori metszetében.

„Az Évszak“ a legolcsóbb és legelterjedtebb dívlatlap, mely immár kedvencévé vált a magyar hölgyközönségnek, legújabb

számában az őszi és téli divat legújabb divatát mutatja be. Remek képekben hozza a gyönyörű téli öltönyök és kalapok alakjait úgy a felnőtt hölgyek, mint a fiatal leányok és gyermekek számára. A közelgő hangverseny-idényről sem feledkezik meg, de bemutatja a leggyönyörűbb hangverseny és estélyi ruhákat, esteli bőpenyeket és felöltöket; szóval e lap, mely rövid két évi fennállása óta házbizárájává vált a jó izlésű magyar hölgyeknek, most is gondosan kiállítva jelent meg. A szépirodalmi részben mulattató szórakoztatásul ott lelnek az olvasók Vértessy Gyula érdekes elbeszélését: „A szerelem vértanúját.“ Ajánljuk minden magyar hölgy figyelmébe. Ára egy negyed évre 1 frt. Előfizetést elfogad a kiadóhivatal: Budapest VI., Király utca 110.

A szilágysági vonal menetrendje.

— Érvényes 1896. május 1-től. —

Nagy-Károlytól—Zilahig.

Állomások	3712	3714
	számu	vonat
Nagy-Károly indul	530	415
Mező-Terem	600	443
Érhatvan	615	458
Tasnád-Szántó	637	521
Tasnád	701	543
Szakács	719	611
Ákos	750	633
Alsó-Szopor	814	700
Derzsida	835	723
Sarmaság	849	738
Ökörítő	915	807
Sz.-Balla	933	828
Haraklány	950	848
Cigányi	1005	904
Zilah érkezik	1017	918

Zilahtól—Nagy-Károlyig.

Állomások	3713	3711
	számu	vonat
Zilah indul	420	301
Cigányi	432	313
Haraklány	447	327
Sz.-Balla	504	343
Ökörítő	520	359
Sarmaság	534	413
Derzsida	603	442
Alsó-Szopor	626	504
Ákos	655	533
Szakács	723	559
Tasnád	742	619
Tasnád Szántó	806	643
Érhatvan	821	658
Mezőterem	837	714
Nagy-Károly érkezik	906	743

Sarmaságtól—Sz.-Somlyóig.

Állomások	3812	3814
	számu	vonat
Sarmaság indul	909	438
Somlyó-Ujlak	935	504
Sz. Somlyó érkezik	953	523

Sz.-Somlyótól—Sarmaságig.

Állomások	3811	3813
	számu	vonat
Sz.-Somlyó indul	755	320
Somlyó-Ujlak	814	339
Sarmaság érkezik	839	403

Az aláhuzott idő éjjeli idő 6-tól 6-ig reggel.

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓTULAJDONOS:
BÖLÖNI SÁNDOR.

Nyilttér. *)

Azon henegeő frátert, a kit folyó hó első felében üzletemből kiutasítottam, további leplezett támadásáért és kézzel fogható gyáva hazudozásának dacára sem érdemesitem a törvény előtt bebizonyítható aljasságának nyilvános kimutatására. Engedve ezzel a közóhajnak, mely szerint szégyen légy ellen elefántra való fegyvert ragadni, és tekintve a hóbortos mániáját, minden további lépését semlegesnek fogom tekinteni.

N N.

*) E rovat alatt közlöttekért nem vállal felelősséget a Szerk.

Nyomatott Bölöni Sándor gyorsajtóján Szilágys-Somlyón 1896.

Országos vásár

Margittán. (Biharmegye.)

1896. november 4-én baromvásár.

" " " 5-én " " 3-3

" " " 6-án kirakóvásár.

Jelzálogkölcsonöket

földbirtokra 3 1/2%, házakra 4 1/2%, más-nemű ingatlanra 5% mellett

legmagasabb összegekben ajánlunk.

E kölcsönök konvertálásoknál bélyeg és illetékmentességet élveznek.

Erdőkihasználások, birtok-parcellázások átvétele. Birtok szövetkezeteknek hosszú lefizetési tartamra eladatnak.

4 8

„Magyar Lloyd“

közzgazdasági vállalat. Budapest, Király-utca 70.

Unghváry László

GYÜMÖLCSFA-ISKOLÁJA

CZEGLÉDEN.

Cseresnye- és meggyfa-csemeték nagymérvbeni eladása.

Eladásra szánt készlet: cseresnyéből 80,000 drb, meggyből 50,000 drb.

Cseresnyefa-csemeték árai: a 160-200-240 centiméter magas hajtással bíró gazdag gyökerű, életerős, 1-2 éves csemeték darabja (azok erőssége szerint) 20 krtól 40 krig.

Meggyfa-csemeték árai: az 1-2-3-4 éves, gazdag gyökerű, igen szép fejlődésű, élet-erős csemeték darabja (azok erőssége szerint) 20 krtól 50 krig.

Nagybani árak

100 drb 40 kros csemete 1 vagy több fajban 38 frt

250 " 40 " " " " " 36 " 100-an-kint

500 " 40 " " " " " 34 " "

1000 " 40 " " " " " 32 " "

5000 " 40 " " " " " 30 " "

A 4-5 éves, igen erős meggyfa-csemeték 100-a 48 frt, 250 drb vételénél 45 frt, 500 drb vételénél 44 frt.

Igen nagy készlet van a következő cseresnye-fajokból: Germersdorfi nagy, Nagy fekete ropogósa, Korai májusi cseresnye, Badacsonyi óriás, Ferenz eszárás ropogósa, Dönnissen sárga ropogósa, Hedelfingeni óriás, Dr. Entz feketeje, Schneider kései ropogósa, Coburgi korai fekete, Glocker óriása, Büttner kései ropogósa, Mezel ropogósa, Rennerchen ropogósa, Heintze korai cseresnyéje, Korponai fekete ropogósa, Mückebergi nagy, Disznódi füszeres, Jaboulay ropogósa, Hollandi hercegnő, Kanizsai fekete, Esperen ropogósa stb stb stb.

Igen nagy készlet van a következő meggy-fajokból: Kórosi meggy (Spanyol meggy), Spanyol meggy piros, Pándi meggy, Korai Hortensia, Hortensia királynő, Eugenia, Váltva erő, Oigniesi apátnő, stb. stb.

A fenti cseresnye és meggyfajokon kívül adatnak ki körte, alma, szilva, őszibarack és kajszinbarack, lasponya, birs- és eperfa-ajtványok úgy gazdasági mint törpére nevelt 1-2-3-4 éves példányokban, még pedig gazdag fajválaszték mellett. A csemeték tisztán homok talajon neveltek s ezért gazdag gyökérzet s biztos fogamzási képességgel bírnak, ezen felül hiteles fajnak, edzett természetűek, egészségesek, hosszú életűek és igen olcsók is. Adatik ki a fentiekben kívül 1-2-3-4 éves vadonoz is, körtéből, almából doucinból, paradicsom-alma, birs, besztecei szilva, duránczai szilva, Prunus Myrobalana, Saint Joulieen kökény, mandula sárga barack, cseresnye, fekete meggy, sajnyeggy és eperből, melynek erősség (vastagság szerint) 1000-kint 5-85 frtról 19-80 frta emelkednek

Az UNGHVÁRY LÁSZLÓ-féle ceglédi gyümölcsfa iskola ma delmü. Van benne 1,100,000 nemes és 15,000,000 vadonc csemete s így az ma már, mint tisztán gyümölcsfa-iskola a föld kerekénél található ilyenmü telepek közt az első helyen áll. Egyébként is nagyot haladt az Unghváry László-féle cég egy év alatt azáltal, hogy a telepet (száraz időre való számítással) artézi kuttal látta el; nemkülönben a sok eső, illetve csapadékos időre való számítással vízlevezető árkokat létesít. (Ezen munkálatok tavaszig mind befejeztetnek). Kiültebtt ez év őszén és a következő év tavaszán 4000 drb anyafát. Tényleg megkezdte a díszbokrok és díszfák, valamint rózsatenyésztést is Boldogult Bereczki Máténak egy a mező-kovácsbázi, valamint kunagotai kísérleti telepe a cég tulajdonába ment át. A cég mint életképes vállalat, Kecskeméten is létesít egy nagyobb szabású, 449 holdas gyümölcsfa-iskolát Stb. stb.

!! Tessék árjegyzéket kérni !!

1-3